

съ българското население въ Родопитѣ, което отхвърляло игото на чужденцитѣ гърци и се прѣдавало доброволно заедно съ крѣпоститѣ на своитѣ едноплеменници. Смущението било голѣмо у гърцитѣ, у императора и неговитѣ близки. Особено се бояли за македонскитѣ прѣдѣли: „защото тѣ (дворцовитѣ хора) бѣха увѣрени, казва Акрополитѣ, че повечето отъ западнитѣ области сж населени съ българи, които отдавна още се бѣха отметнали отъ гърцитѣ и едва напоследѣкъ се бѣха подчинили на императорѣ Йоана (Ватацѣ), пѣкъ и покорността имъ не е заякнала, та тѣ въ душата си все се държатъ противъ гърцитѣ“ (*ἡπίσταντο γὰρ ὡς τὰ πλείω τῶν δυτικῶν μερῶν Βουλγάροις οἰκοῦνται, καὶ ἀποστατήσουσι πάλαι Ῥωμαίων, προσφάτως δὲ χειρωθεῖσι τῇ βασιλεῖ Ἰωάννῃ καὶ οὕτω πῆξιν τῆς χειρώσεως λαβούσης, ἔχθραν δὲ αἰεὶ πρὸς Ῥωμαίους ἐνδομυχοῦσι.* — G. Asropolita, Bonnæ, p. 115). Гърцитѣ настѣпили прѣзъ Родопитѣ, прѣвзели отново нѣкои крѣпости и, начело на императора Теодора П. Ласкарѣ, ударили прѣзъ Солунѣ и, като се спрѣли извѣстно врѣме въ Воденѣ, заловили се за борба съ българскитѣ градове, отъ чисто население се плашили. Отъ Воденѣ, казва Акрополитѣ, императорѣтъ „се устреми срѣщу Прилѣпѣ. И тукъ като се подготвиха както трѣбва, заловиха и машини и натовариха стѣнобитни орждия на коля, напжти се къмъ Велесѣ, за да го обсажда и да го вземе отъ рѣцѣтъ на враговетѣ Отъ тукъ като се дигна съ всичката си войска, той удари прѣзъ Овче-поле“ (*ἐπὶ τὸν Πρίλαπον ὤρμησεν. ἐκεῖσε οὖν προσηκόντως συσκευασάμενος καὶ μηχανήματα προσλαβόμενος, καὶ ἀμάξαις τὰς ἐλεπόλεις συγκομισάμενος, ἐς τὸν Βελεσὸν ἐχῶρει πολιορκῆσαι καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν χειρὸς ἐξελεῖν. ἐκαῖθεν οὖν μετὰ πάσης τῆς στρατιᾶς ὁρμήσας διὰ τῆς Νευσταπόλεως τὴν πορείαν ἐποιεῖτο.* — G. Asropolita, p. 125).

1282—1328 г.

№ 28.

Охридъ и Македония.

Прѣзъ края на XIII в. и началото на XIV в. Македония се владѣеше — сѣверната половина отъ сърбитѣ, южната отъ гърцитѣ. Самъ Охридъ бѣше въ грѣцки рѣцѣ. Византийскитѣ императорѣ Андроникъ Палеологъ (1282—1328 г.) подарилъ на охридския архиепископъ плащаница съ надпись, дѣто императорѣтъ изрично поменава, какъ архиепископѣтъ е духо-